

Præsident Dieter F. Uchtdorf
Andenrådgiver i Det Første Præsidentskab

Jeres potentiale, jeres privilegium

Når I læser i skriften og lytter til profeternes ord med hele jeres hjerte og sind, vil Herren fortælle jer, hvordan I skal leve op til jeres præstedømmeprivilegier.

Der var engang en mand, som nærede en livslang drøm om en krydstogt og sejle rundt i Middelhavet. Han drømte om at gå i gaderne i Rom, Athen og Istanbul. Han lagde hver eneste øre til side, indtil han havde nok til turen. Eftersom pengene var knappe, medbragte han en ekstra kuffert med dåsebønner, kiks og pulverlimonade, og det levede han af hver dag.

Han ville have elsket at tage del i de mange aktiviteter på skibet – træning i motionscentret, spille minigolf og svømme i poolen. Han misundte dem, som gik i biografen, til forestillinger og kulturelle arrangementer. Og hvor han dog længtes efter at smage den forrygende mad, han så ombord på skibet – hvert måltid lignede en fest! Men manden ønskede at spare så lidt som muligt, så han deltog ikke i noget af dette. Han fik set de byer, han havde længtes efter at se, men det meste af turen blev han i sin kahyt og spiste sin beskedne kost.

På rejsens sidste dag spurgte et besætningsmedlem ham om, hvilken afskedsfest han ville deltage i. Da var det, at han opdagede, at ikke blot

afskedsfesten, men næsten alt ombord på skibet – maden, underholdningen og alle aktiviteterne var inkluderet i prisen på hans billet. For sent opdagede han, at han havde levet langt under sine privilegier.

Dette rejser et indlysende spørgsmål: Lever vi som præstedømmebærere under vores privilegium, når det gælder den hellige kraft, gaver og velsignelser, som er vores mulighed og ret som bærere af Guds præstedømme?

Præstedømmets ære og storhed

Vi ved alle, at præstedømmet er langt mere end blot et navn eller en titel. Profeten Joseph Smith belærte os om, at »præstedømmet er et evigt princip og eksisterede hos Gud fra al evighed ... til al evighed uden dages begyndelse og års end«. ¹ Det indeholder »nøglen til kundskaben om Gud«. ² Rent faktisk er præstedømmet »guddommelighedens kraft«. ³

Velsignelserne ved præstedømmet overstiger vores fatteevne. Trofaste bærere af Det Melkisedekske Præstedømme kan blive »Guds ... udvalgte«. ⁴ De kan blive »helliggjort ved Ånden,

således at deres legeme bliver fornyet« ⁵ og kan i sidste ende modtage »alt det, som Fader[en] har«. ⁶ Det kan være svært at fatte, men det er smukt, og jeg vidner om, at det er sandt.

Det faktum, at vor himmelske Fader har betroet denne kraft og dette ansvar til mennesket, er et bevis på hans store kærlighed til os og det bebuder vores potentiale som Guds sønner i det hinsides.

Ikke desto mindre sker det for ofte, at vore handlinger viser, at vi lever langt under dette potentiale. Når vi bliver spurgt om præstedømmet, er der mange af os, der kan citere en korrekt definition, men i vores dagligliv er der måske kun meget lidet tegn på, at vores forståelse rækker ud over et indøvet skriftsted.

Brødre, vi står med et valg. Vi kan stille os tilfredse med en reduceret oplevelse som præstedømmebærere og lade os nøje med oplevelser, som ligger langt under vores privilegium. Eller også kan vi tage del i en overdådig fest af åndelige muligheder og universelle præstedømmevelsignelser.

Hvad skal vi gøre for at leve op til vores potentiale?

De ord, som er nedskrevet i hellig skrift og talt ved generalkonferencen, skal »anvendes på os selv«, ⁷ ikke blot til at blive læst eller hørt. ⁸ Alt for ofte deltager vi i møder og nikker med hovedet, vi smiler måske endda indforstået og samtykker. Vi kradser et par handlingspunkter ned og siger måske til os selv: »Det vil jeg gøre.« Men et eller andet sted mellem det, vi hører og skriver ned på vores smart phone for at huske det, og den rent faktiske udførelse, bliver vores »gør det« henvist til pladsen »senere«. Brødre, lad os sikre os, at vi giver vores »gør det« pladsen »nu«!

Når I læser i skriften og lytter til profeternes ord med hele jeres hjerte og sind, vil Herren fortælle jer, hvordan I skal leve op til jeres præstedømmeprivilegier. Lad der ikke gå en dag uden at handle på Åndens tilskyndelser.

For det første: Læs manualen

Hvis I ejede verdens mest avancerede og dyre computer, ville I så blot bruge den som pynt på skrivebordet? Computeren ser måske meget imponerende ud. Den kan alt muligt. Men det er kun ved at læse manualen, lære at bruge softwaren og tænde for den, at I kan udnytte alt det, den kan.

Det hellige præstedømme har også en manual. Lad os forpligte os til at læse skrifterne og håndbøgerne med større forsæt og fokus. Lad os begynde med at genlæse afsnit 20, 84, 107 og 121 i Lære og Pagter. Desto mere vi studerer formålet, potentialet og den praktiske brug af præstedømmet, jo mere vil vi forbløffes over dets kraft, og Ånden vil lære os, hvordan vi trækker på og bruger den kraft til at velsigne vores familie, samfundet og Kirken.

Som folk sætter vi med rette stor pris på verdslig uddannelse og erhvervsmæssig udvikling. Vi ønsker og vi må udmærke os bogligt og håndværksmæssigt. Jeg roser jer for flittigt at stræbe efter at få en uddannelse og blive eksperter inden for jeres felt. Jeg opfordrer jer også til at blive eksperter i evangeliets lære – særligt læresætningerne omkring præstedømmet.

Vi lever i en tid, hvor det er lettere at få adgang til skriften og nutidige apostles og profeters ord, end det nogensinde tidligere har været i verdens historie. Det er dog vores privilegium, ansvar og pligt at række ud og gribe deres lærdomme. Præstedømmets principper og lære er

sublime og ophøjede. Jo mere vi studerer læren og potentialet og benytter den praktiske brug af præstedømmet, desto mere vil vores sjæl uddybes og vores forståelse øges, og vi vil se, hvad Herren har i vente til os.

For det andet: Søg åbenbaring gennem Ånden

Et sikkert vidnesbyrd om Jesus Kristus og hans gengivne evangelium fordrer mere end viden – det fordrer personlig åbenbaring, som er stadfæstet i ærlig og indviet anvendelse

af evangeliets principper. Profeten Joseph Smith forklarede, at præstedømmet er en »kanal, gennem hvilken den Almægtige begyndte at åbenbare sin herlighed ved begyndelsen af denne jords skabelse, og gennem hvilken han er blevet ved med at åbenbare sig til menneskenes børn til nuværende tid.«⁹

Dersom vi ikke søger at bruge den kanal til åbenbaring, lever vi ikke op til vore præstedømmeprivilegier. For eksempel er der de, som tror, men ikke ved, at de tror. De har modtaget

Bukarest i Rumænien

adskillige svar gennem den stille, sagte røst gennem lang tid, men fordi denne inspiration er så lille og umærkelig, genkender de den ikke for det, den vitterlig er. Som følge deraf lader de tvivl holde dem fra at opfylde deres potentiale som præstedømmebærere.

Åbenbaring og vidnesbyrd kommer ikke altid med overvældende styrke. For mange kommer et vidnesbyrd langsomt – lidt ad gangen. Sommetider kommer det så gradvist, at det kan være svært at huske, hvornår vi præcist vidste, at evangeliet er sandt. Herren giver os »linje på linje, forskrift på forskrift, lidt her og lidt der«. ¹⁰

På nogle måder minder vores vidnesbyrd os om en snebold, der vokser sig større for hver gang, vi ruller den. Vi begynder med en lille smule lys – det kan blot være ønsket om at tro. Gradvist »holder lys sig til lys«, ¹¹ og han, »der modtager lys og forbliver i Gud, modtager mere lys; og det lys vokser sig klarere og klarere indtil den fuldkomne dag,« ¹² hvor vi »når tiden er inde, [vil] modtage af hans fylde«. ¹³

Tænk på, hvilken storslået ting det er at række udover vore jordiske begrænsninger, at få åbnet vores forståelse og modtage lys og kundskab fra de celestiale kilder! Det er vores privilegium og mulighed som præstedømmebærere at søge personlig åbenbaring og at lære, hvordan vi for

os selv kan kende sandheden gennem Helligåndens sikre vidne.

Lad os oprigtigt søge den personlige åbenbarings lys. Lad os trygle Herren om at begave vores sind og sjæl med den troens gnist, som gør os i stand til at modtage og genkende Helligåndens guddommelige betjening i de specifikke situationer, udfordringer og præstedømmepligter, vi befinder os i.

For det tredje: Find glæde i præstedømmetjeneste

I min karriere som pilot havde jeg mulighed for at være eftersyns- og træningskaptajn. En del af dette arbejde var at uddanne og teste øvede piloter for at sikre, at de havde den nødvendige viden og færdighed til at manøvrere de storslåede kæmpestore jettfly sikkert og optimalt.

Jeg opdagede, at der var piloter, som selv efter mange års professionel flyvning, aldrig havde mistet begejstringen ved at stige op i atmosfæren »slippe jordens faste grund og danse med skyerne på lette sølvervinger«. ¹⁴ De elskede lyden af vindens sus, de store motorers brummen, og følelsen af at være »ét med vinden og ét med den mørke himmel og stjernerne forude«. ¹⁵ Deres begejstring var smittende.

Der var også nogle få, som bare passede deres arbejde. De mestrede systemerne og kunne håndtere

jettflyene, men et sted hen ad vejen havde de mistet begejstringen ved at flyve »hvor hverken lærke eller ørn fløj.« ¹⁶ De havde mistet evnen til at forbløffes over en strålende solopgang eller skønheden ved Guds skaberværk, når de passerede verdenshave og kontinenter. Hvis de opfyldte de officielle krav, godkendte jeg dem, men på samme tid havde jeg ondt af dem.

I kan spørge jer selv, om I bare passer jeres pligter som præstedømmebærere – gør hvad der forventes af jer, men uden at forvente den glæde, som kan blive jer til del. At bære præstedømmet giver os store muligheder for at føle den glæde, som Ammon gav udtryk for: »Har vi derfor ikke stor grund til at fryde os? ... Vi har været redskaber i hans hånd til at udføre denne store og forunderlige gerning. Lad os derfor juble ... i Herren; ja, vi vil fryde os.« ¹⁷

Brødre, vores religion er frydefuld! Vi er yderst velsignede ved at bære Guds præstedømme! I Salmerne læser vi: »Lykkeligt det folk, der forstår at

hylde dig, Herre, i lyset fra dit ansigt vandrer de.«¹⁸ Vi kan forvente denne større glæde, hvis vi blot holder øje med den.

Alt for ofte forventer vi ikke den fryd, der følger af daglig, praktisk præstedømmetjeneste. Til tider kan opgaver føles som byrder. Brødre, lad os ikke slæbe os gennem livet indhyllet i de tre U'er: Udkørt, urolig og utilfreds. Vi lever under vore privilegier, når vi tillader verdslige ting at holde os væk fra den umådelige glæde, som følger af trofast og hengiven præstedømmetjeneste, særligt inden for hjemmets vægge. Vi lever under vore privilegier, når vi ikke tager del i den fest af lykke, fred og glæde, som Gud så gavmildt skænker sine trofaste tjenere i præstedømmet.

Unge mænd, hvis det at komme tidligt i kirke for at hjælpe med at forberede nadveren føles mere som en byrde end en velsignelse, så vil jeg opfordre jer til at tænke over, hvad denne hellige ordinance måske betyder for et medlem af menigheden, som måske har haft en svær uge. Brødre, dersom jeres hjemmelærerindsats synes lidt nyttesløs, så vil jeg opfordre jer til at se med troens øje på, hvad et besøg af en Herrens tjener kan gøre for en familie med mange uforudsete problemer. Når I fatter de guddommelige muligheder med jeres præstedømmetjeneste, vil Guds Ånd fylde jeres hjerte og sind, og den vil skinne i jeres øjne og ansigter.

Lad os som præstedømmebærere aldrig blive forhærdede over for det under og den ære, som Herren har betroet os.

Konklusion

Mine kære brødre, må vi flittigt stræbe efter at lære det hellige præstedømmes læresætninger, må vi styrke vores vidnesbyrd linje på linje ved at

modtage Åndens åbenbaringer, og må vi finde sand glæde i den daglige præstedømmetjeneste. Når vi gør disse ting, vil vi begynde at leve op til vores potentiale og privilegier som præstedømmebærere, og vi vil blive i stand til at gøre alt »i ham, der giver [os] kraft.«¹⁹ Om dette vidner jeg som apostel og efterlader jer min velsignelse. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. *Kirkens præsidenter lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 108.
2. L&P 84:19.
3. L&P 84:20.
4. L&P 84:34.
5. L&P 84:33.
6. L&P 84:38.
7. 1 Ne 19:24.
8. Se Jak 1:22.
9. *Kirkens præsidenter lærdomme: Joseph Smith*, s. 108-109.
10. 2 Ne 28:30.
11. L&P 88:40.
12. L&P 50:24.
13. L&P 93:19.
14. John Gillespie Magee jun., »High Flight«, Diane Ravitch, red., *The American Reader: Words That Moved a Nation*, 1990, s. 486.
15. Richard Bach, *Stranger to the Ground*, 1963, s. 9.
16. Magee, »High Flight«, s. 486.
17. Alma 26:13, 15-16.
18. SI 89:15.
19. Fil 4:13.